Eesti Kunstiakadeemia
Vabade kunstide teaduskond
MA Kaasaegne kunst

Eri Rääsk

Õige Kunst

Magistritöö kirjalik osa

Magistritöö juhendaja:
Triin Ruumet, magister

Tallinn 2025

Kinnitan, et:

1. käesolev magistritöö on minu isikliku töö tulemus, seda ei ole kellegi teise poolt varem (kaitsmisele) esitatud;

2. kõik magistritöö koostamisel kasutatud teiste autorite tööd (teosed), olulised seisukohad ja mistahes muudest allikatest pärinevad andmed on magistritöös nõuete-kohaselt viidatud;

3. luban Eesti Kunstiakadeemial avaldada oma magistritöö repositooriumis, kus see muutub üldsusele kättesaadavaks interneti vahendusel.

Ülaltoodust lähtudes selgitan, et:

1. käesoleva magistritöö koostamise ja selle sisalduvate ja/või kirjeldatud teoste loomisega seotud isiklikud autoriõigused kuuluvad minule kui magistritöö autorile ja magistritööga varalisi õigusi käsutatakse vastavalt Eesti Kunstiakadeemias kehtivale korrale;

2. kuivõrd repositooriumis avaldatud magistritööga on võimalik tutvuda piiramatul isikute ringil, eeldan, et minu magistritööga tutvuja järgib seadusi, muid õigusakte ja häid tavasid heas usus, ausalt ja teiste isikute õigusi austavalt ning hoolivalt.

Keelatud on käesoleva magistritöö ja selles sisalduvate ja/või kirjeldatud teoste kopeerimine, plagieerimine ning mistahes muu autoriõigusi rikkuv kasutamine.

13.01.2025
Magistritöö autor: Eri Rääsk

Töö vastab magistritööle esitatud nõuetele:

13.01.2025
Magistritöö juhendaja: Triin Ruumet

Tänan

Vend, ema ja isa,
Oliver Soomets,
Jaan Sarapuu,
Artur Sanglepp,
Paavo Piik,
Art Allmägi,
Maria Helena Luiga,
Diandra Rebase,
Vera Gontšugova,
Karl Andreas Kalmet,
Elis Rumma,
Johann Kabonen,
Mihkel Aan,
Keit Kollo,
Robert Põld,
Oskar Jõgi,
Balta kutid,
Triin Ruumet,
Helena Tõrva,
Robert Nikolajev,
Simon,
Elfiz420,
Retriidi kutid,
Džamba punt,
Marko & Visa & kogu
skulptuuri osakond,
Karl,
Anne,
Merit,
Sass & S/Y Serenada,
Liina,
Mirjam Varik & graafika
osakond,
Jaan & keraamika osakond,
Sille Pihlak,
Anu Vahtra,
Mihkel Masso & Taff,
Kleepsu Marius &
Betooni Pets,
Miisu Carmen,
Pontsik & Põrsas,
Renno Paat,
Uku, Meelis
Oidsalu,
Konstellatsioonide Instituudi
esimene lend & Tiiu ja Kadri,
Eek ja Rull.

Alati Ott Vatter

Sisukord

Saateks
Sissejuhatus
Päevik
Kokkuvõte
Summary in English
Bibliograafia
CV

Saateks

Päeviku pidamine annab argitegemistele kõrvaltvaatajapilgu ja võimaluse reflekteerida. Oma siginas-saginas silmini sees olles võib päris pikk aeg peatumata mööda minna. Covid mõned aastad tagasi näitas seda kenasti. Töö seiskudes ilmnes, et on vaimse tervise kriis. Ilmselt tollel epideemial, vaimsetervise epideemial siis, on rohkelt & kaugele ulatuvad ja väga erinevaid juurpõhjuseid, kuid näib, et kollektiivne meeleseisund ei ole kiita. Näen seda oma töös selgesti. Olen kõrtsmik. Viimane aasta-kaks eriti on psühhoosis inimeste hulk märgatavalt kasvanud. Ühiskonnas, kogukonnas, sõpruskonnas, perekonnas, igalpool on vaja heatahtlikkust, maandust, on vaja selgust ja ruumi, kus olla. Saame seda ruumi teineteisele pakkuda, kuid julgus endale otsa vaadata on igaühel oma.

Saab anda vaid seda, mis endal olemas on.

Paaritutel lehekülgedel on päevaraamat, esimene kihistus, paaris lehekülgedel mõtisklused & üles kerkinud tunnetega tegelemise praktika kirjeldused. Teise kihi olen sidunud läbi tsitaatide meile ühiselt tuntud maailmaga.

Tekst annab tunnetusliku sissevaate mu loomingulisse protsessi ja eelhäälestuse magistritöö installatsioonile.

Ole lahke,
Eri

paradiis[I], taevas taevasse minema, taevariik, õndsate asupaik, õndsuse riik
õnnis[II] ‹ÕNDSA, ÕNDSAT 16 VÕI ÕNNIST 17› ‹ADJ›

1. KIRIKL. *a.* selline, kes saavutab *v.* on saavutanud õndsuse, igavese elu; õnnistatud. *Õndsad on need, kes surevad Issandas. Usk teeb inimese õndsaks. Õndsaks saadakse usu kaudu.*
2. ‹TÄIENDINA› surnud, kadunud.
3. rahulikult, täiuslikult õnnelik; seda väljendav
4. õnnelikuks, rõõmsaks tegev, õnnestav; meeldiv, mõnus.

I [EKSS] "Eesti keele seletav sõnaraamat" 2009
II [EKSS] "Eesti keele seletav sõnaraamat" 2009

Sissejuhatus

Magistritöö "Õige Kunst" uurimisobjektiks on indiviidi,
antud juhul minu, püüe saabuda õndsusesse.

Paradiisi poole pürgimises on miskit igavikulist. Tahe sinna jõuda kaheaastase kaasaegse kunsti magistriprogrammi lõpuks näib pea kujuteldamatu või lausa võimatu. Ometi paelub mind see, kuidas teekond sinnapoole on kulgenud, keda olen oma palverännakul kohanud ja millised on mu sihtpuntki eeldatavad omadused.

Magistritöö eesmärk on maapealse paradiisi võimalikkuse ja selle tunnuste uurimine, enda sealviibimist või seal mitteviibimist iseloomustavate seisundite uurimine & võimalusel nende kogemuste jagamine, korrutamine & astendamine. Teema valikul paelub mind selle ülesande keerukus, sest sarnaselt inimteadvuse igikestva avardumisega näib võimatu jõuda paradiisi kohale teisiti, kui tunnistada, et teekond ongi sihtpunkt. Või kas on? Ma ei suuda ette kujutada enda evolutsiooni järgmist astet, küll aga saan ma teha otsuse liikuda selle poole, astudes tundmatusse.

Uurimistöö ambitsioon on anda edasi üht võimalikku vaadet mütoloogilisele õndsusele tema paljudes avaldumisvormides. Sisearhitekti & kõrtsmikku minus paelub füüsiline ruum – prototüüpimisel kasutan Vana-Kalamaja tänava liikmeteklubi "Balta" & Kopli 2c asuvat projektiruumi "Business Solutions", installatsiooni esitlen EKA Kotzebue tänaval asuvas uues Monumentaalstuudio hoones.

Oma psüühilise ruumi ja erinevate teadvustamatuste teadvustamisel ja integreerimisel lähtun Bert Hellingeri konstellatsiooni meetodist, Alejandro Jodorowsky "Psychomagic" meetodist, Grigori Grabovoi tehnikatest & nopetest erinevatest religioossetest tekstidest.

Püüe siseneda paradiisi või õigemini, püüe tunnetada selle võimalikkust ja olemasolu sellessamas reaalsuses, on saatnud mind üle dekaadi ja ma loodan sellele peatükile antud tööga joone alla tõmmata.

Oma bakalaureusetöös "Mis on see koht, kus taevas puutub maad" (2019) uurisin teadvuse ja füüsilise ruumi omavahelist seost, kas on võimalik grupipsüühet mõjutada läbi ühiselt asustatud ruumi arendamise - sarnaselt nagu see on võimalik läbi psühhosomaatiliste praktikate.

Paralleelselt EKA magistrikraadiga omandan perekonnakonstellööri kutset. Süstemaatiline psühholoogia (kuhu antud meetod kuulub) vaatleb indiviidi psüühikat laiemas lähi- ja sugulussuhete kontekstis, leides ja teadvustades varjatud seoseid (perekonna)süsteemide ja üksikisiku psüühilise ruumi vahel. Katsetused oma kahe omandatava kutse ristamisel on olnud tulemuslikud ning üllatuslikud, kuid põhimõtteliselt ennustatavad läbi Alejandro Jodorowsky raamatu "Psychomagic" prisma.

Tagasi vaadates on päevik peatükk minu paradiisi tunnetamise eksirännakute kroonikas. Kestvas olevikus teekonnal läbi müstilise maailma kindlalt valitud teadmata suunas.

Küsimused enne teeleasumist:

Kuidas mõista, et olen kohal?
Kus on võimalik kohal olla?
Miks/kas ma arvan, et ma juba kohal ei ole?
Kas viimne kohtupäev on käes?

[1] Grigori Grabovoi, Methods of concentrattion.

[2] Me läksime veebruaris lahku. ilmselgelt on siin lahti laskmis probleemid, traumakäitumine. raskused “ei” ütlemisega.

[3] 60€ on liiga vähe. Raha lihtsalt libiseb kuskile vasakule. Selle probleemi vältimine nõrgestab mu psüühilist immuunsussüsteemi. Kas vastutan, eraldun või kannatan. Tsiteerides klassikuid:

“Õnnis on see, kes teab, millisesse osa ööst tuleb varas, et ta tõuseks ja koguks oma jõu ning paneks oma riided selga, enne kui ta sisse murrab.” (Tooma evangeelium, logion 21)

Süsteem on ehk arhitekt on see, kes kannab vastutust. Probleemi sisu on selles, et sularaha tekitab kiusatusi ja kassasi tehakse n-ö kaamerate eest pimedas nurgas. Lahendus on, et sularaha ei lahku hetkekski eest letist, teha kasiinotüüpi pilu suurtele kupüüridele ja tuua kassa kohale hetkel jõudeseisev parklakaamera.

[4] Alateadlik hüljatuse hirm. Surmahirm. Mitte-täiskasvanu käitumine. Põhjuse variante on palju.

Hellingeri peresüsteemide teooria kohaselt on igal pereliikmel õigus kuuluda perekonda ning süsteem ei talu väljajätmisi. Kui peres on keegi tõrjutud või unustatud, võib see põhjustada peresüsteemis tasakaalutust, mis võib väljenduda hilisemates põlvkondades hüljatuse hirmuna. Seega on oluline tunnustada ja aktsepteerida kõiki pereliikmeid, et vähendada hüljatuse hirmu.

[5] Konstellöri väljaõppes nägin, et probleemid on univesaalsed, anded unikaalsed.

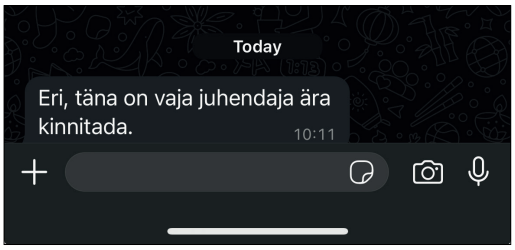
[6] Kui mingi sundmõte/tunne võtab rooli üle, on 1 klassikaline harjutus tuvastada see tunne kehas. Teda vaadelda ja uurida, mis ta sees või taga on. Hingata.

“Yoga Nidra kasutab teadlikkuse suunamist, et vabastada keha ja meele sügavaid kihte pingetest, luues teed harmooniale ja terviklikkusele.”[I]

I Swami Satyananda Saraswati, Yoga Nidra. 1976, lk 34-35.

TEISIPÄEV 03.12.2024 10:55 KODU

Mediteerisin[1] veidi kauem voodis. Läksin tüdrukust eile lahku.[2] Voodist tõustes oli osakonna juhataja EKAst saatnud smsi, et täna on tähtaeg, et juhendaja ära kinnitada.

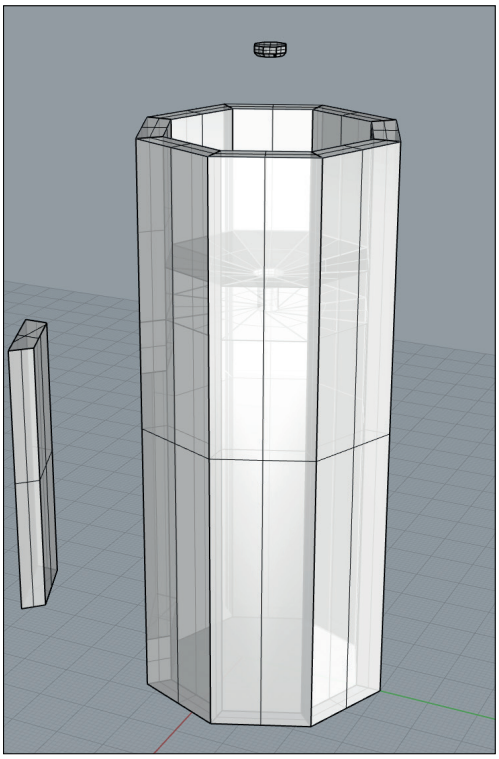

TEISIPÄEV 03.12.2024 13:12 BUSINESS SOLUTIONS

Jõudsin just Business Solutions-isse. Enne oli Baltas baari koosolek. Arutasime, kas on ikka vaja reedel uksele mehitatud valvet. Vaatasime kiibi avaldusi üle. Sain 60€.[3] Helistasin Klaarale ja ütlesin, et ta on lita. Armsalt. Süda on raske veidi. Nii hea oli aasta aega temaga koos olla. Ei muretsenud. Saatsin Soometsale eilsed 3D-d. Helistasin Ene-Liisile ja ta ütles, et annab mulle täna teada, kas me teeme koostööd või mitte. Kas ta juhendab mind s.t. Keit tegi kontorisse eriti maitsvat pastat ja kummelilimonaadi.

TEISIPÄEV 03.12.2024 21:39 KODU

Fakk, see ei ole enam okei, mu emotsionaalne keha on täiesti paanikas. Mitte selle pärast, et mu magistritöö teoreetilinegi teha saamine näiliselt ripub juuksekarva otsas, vaid mu (ex) tüdrukul on uus kiindumusobjekt.[4]

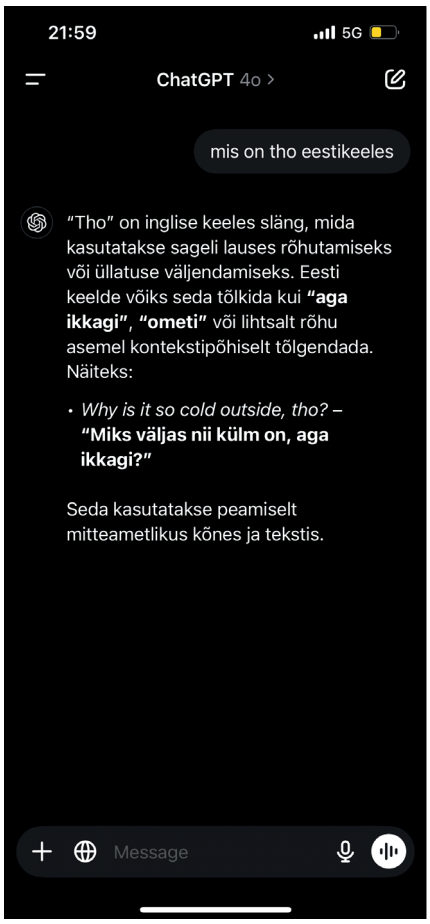
Piinlik, sest mina olin see, kes lahku läks. Vist. Vähemalt alguses. Appi, kui piinlik. Kas selline tulebki mu magistritöö? Oleks lootnud midagi originaalsemat.[5]

Enivei, ma ei tea mida teha. Ma pole harjunud sellega et kõik oĺeks justkui ok, aga mingi osa minust justkui virvendab, või pigem säriseb, see koht on kas paremas kopsus või paremat kätt südame all. See tunne on pigem punane, muster TV-staatiline.

Ops. Parem hakkas. Kirjeldus aitas.[6]

TEISIPÄEV 03.12.2024 21:50 KODU

Läksin korra Instasse, ja hakkas uuesti üles tulema. Käin jalutan poodi, ostan šokolaadi. Katsetan veel kord kirjeldusega. Oh-oh. Ainult selle sõna "kirjeldusega" kirjutamine viis kehast värina välja. Käin ikkagi poes.

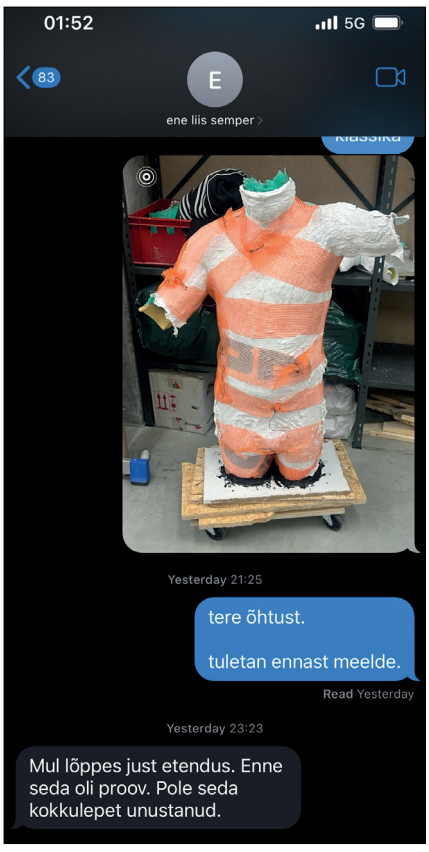
Päris ausalt ei teagi, mis siis saab kui Ene-Liis mulle ei kirjutagi. "Jah, olen su magistritöö juhendaja" või "Ei". Anu ütles täna, et ilma juhendajata ei saa lõpetada ja täna on viimane päev keegi kirja panna. Hmm. See tunduks nagu palju olulisem probleem, kui see, et Klaara oma uue kiindumusobjektiga suhtleb, aga mitte kehas thou. Mis on thou eestikeelne vaste? Ma ei kavatse oma lõputööd kehvas estonglishis kirjutada.

Ma ei kavatse O M E T I oma lõputööd kehvas eestikeeles kirjutada! Ei, see polnud see lause. Mu käestlibisev võimalus oma magistritöö talvel kaitsta ei tekita minus säärast kehalist ebamugavust nagu tüdruku võimalik kurameerimine uue peiuga. Ometi.

Enivei. Ma pean nüüd kaugemasse Selverisse minema, sest ABC pannakse kell kümme kinni. Igaljuhul s.t.

TEISIPÄEV 3.12.2024 22:08 KODU

Hakkan poodi minema.

KOLMAPÄEV 4.12.2024 01:40 KODU

Ostsin poest tarvikuid ja Selverist väljudes helistasin Klaarale. Vestlesime 3h. Opa. Vahepeal kell pool kaksteist oli Ene-Liis mulle kirjutanud.

Nonii naxxui, hakkame seda magistritööd tegema või? NAXXUI HAKKAME OMETI PIHTA!!!

Nonii. Vaikselt nagu hakkab tulema. Hommikul ärkasin torumees Tarmo kõnele, kes ütles kell 9, et ta saaks varem tulla. Vastasin, et mul läheb pool tundi. Business Solutionsisse jõudes oli Keit juba seal koos Tarmoga. Vaatasime, kuidas ja kust torud jooksma hakkavad ja siis läksime Keiduga Rohe kohvikusse, otsisime baari nõudekaid ja ma jõin kohvi. Siis nägin

[7] Mõned nädalad tagasi olime Helena hommikulauas. Helena küsis, mida Tartus teha. Ütlesin mine ERMi näitusele. Helena ütles, et tema esimene catwalk oli 9ndas klassis, Nele “tussikleidis”. See kleit ja naised, kes seda puutund olid, keerlesid mu elus 7 aastat tagasi. See oli tormine. Pikk jutt. See oli palju varem, kui ma Helenat esimest korda kohtasin. Mis on päris? Milliselt momendil otsustub, mis saama hakkab. Mis on ruum? Mis on aeg?

“Art is not about reproducing or inventing forms; it is about capturing forces.”

„Kunst ei seisne vormide paljundamises ega leiutamises; see seisneb jõudude haaramises.”[II]

Milline on loomingu suhe aegruumiga?

[8] Sõitsin isa kingitud maasturi mahakandmisele.

[9] 2014/15 talvel toimus esimene Protesti paradiisilaager. Selleks ajaks olin ma juba mõni aasta paradiisi enda ümber mananud ja ka küünlaid valanud. Hommikul enne Mustjõele sõitma asumist võtsid mu vend ja Jansa mu venna korteris minust silikoonvormi. Eesmärk oli endast mesilasvaha-küünal teha. Eiseni järgi on vahaohver meie aladel arhailiseim pärast vereohvrit.[III]

[10] Viimased kolme aastat olen teadlikult oma isaga rohkem aega koosveetnud. kulmineerus sellega, kui ma pool aastat tema alluvuses töötasin. Oleme käinud koos reisidel ja ma katsun temaga võimalust pidi rohkem aega koos veeta. Olen oma isa alati väga austanud, kuid mitte alati temaga meeldivalt läbisaanud. Usun, et see on üks vundamendi aluseid, miks mu enesetunne ja tuju on stabiilselt hea. head pere suhted mõjutavad palju.

[11] Kui fuajeed tegin, oli mul tunne nagu sõda oleks. Täitsa kena tuli.

[12] See võib olla selle päeviku kõige olulisem sündmus. Mu isa kingib mulle mu iskliku maatüki koos väikse majaga. Minu valitud kohta. Olen õnnega koos.

II Deleuze, Gilles ja Félix Guattari. A Thousand Plateaus: Capitalism and Schizophrenia, tõlkinud Brian Massumi. Minneapolis: University of Minnesota Press, 1987, lk 342.

III Johann Eisen “Esivanemate ohverdamised” 1920, lk 40

trammipeatuses Nele. Tegin temast foto ja saatsin siis selle talle. Ha-ha. Aga mis mulle meelde tuli, et ma ütlesin, Nelele mõned nädalad tagasi, et ma katsun üles otsida tema (ilmselt) tuntuima taiese "tussikleidi"[7].

Helistasin Marta Vaarikule, sest viimane koht, kus me teda [kleiti] mäletasime oli Universumi video võtetel.[8] Marta ütles: "Helista Jörgenile, tema oli viimane." Helistasin Jörgenile. "Marta mäletab valesti. Aga ma uurin. Helistan tunni pärast"

Nele on vahepeal trammi peale läinud & Keit sirvib Facebooki marketplace'st nõudekaid ja vahetab netiärikatega sõnumeid.

Tuleme oma kontorisse tagasi. Tarmo midagi nokitseb. Ah-ah, oh-h. Jalutan EKAsse, lähen skulpa osakonda Marko jutule, et tahaksin homme oma büsti[9] kipsi valada. Selleks pean Männikult loovuspoest veel 2-3 kotti valget kipsi lisaks tooma. Marko ja Visa on väga abivalmid.

Tulen tagasi kontorisse. Tarmo läheb poodi vajalikke torusid jms tooma ja kuskil lasteaias lekib wc-pott. Ka see on vaja tal korda teha. You do you, Tarmo.

Mul on üle mõne aja isaga lõuna kokkulepitud. Sõidan Civicuga Metropoli juurde. Enne oli Rohes mu valgele pusale juba kohviplekk tulnud & kuna jõudsin paar minti varem, käin ja ostan Pull&Bearist endale uue 19-eurise pusa.

Hotelli sisse astudes taban end mõttelt, et mul pole aimugi, mis toimuma hakkab. Mu isa on selles mõttes väga lahe.[10] Äärmiselt raskesti ennustatav sellistes olukordades. Istun uue Metropoli fuajeesse. Isa tuleb, kiidab kui kena fuajee[11] ma kunagi olen teinud ja me lähme vana Metropoli alla kiievi kotletti sööma. Pärast lõunasööki lähme uude Metropoli kohvi jooma. Nonii hakkab pihta. Nägu mu vastas naeratab, ent jutt, mis tuleb, meenutab mulle mu kroonilisi isiksuse kitsaskohti. Naljatan, et 3 minti selle vestlusele sisse ja ma siiamaani ei saa aru, kas siit tuleb väga külm dušš või mingi tore üllatus. Ja siis trummipõrin. Mu pagendus mu tuleviku kodust on tühistatud. Ja ma saan endale kodu![12] No super. Enam paremat üllatust ei saakski olla. Tõesti. Me kunagi kordamööda leidsime selle krundi ja no see on parim krunt kesklinnas meibi.

Peame Keidu ja Illiga Mooni minema, hiljem kirjutan edasi.

KOLMAPÄEV 04.12.2024 20:28 BUSINESS SOLUTIONS

Moonis oli väga maitsev. Väike rammestus on nüüd. Üks oluline asi juhtus ka, helistasin enne Ruumetile ja siis jutu sees küsisin, kas ta oleks mu juhendaja. & ta ongi.

[13] Mul on sisearhitektuuri bakalaureus ja seal oli Rhino 3D programm kogu õppekava tehniline alus. Mul oli mingi blokk ja ma ei õppindki seda korralikult selgeks. Saan programmi loogikast kenasti aru, aga ei suutnud meelde jätta käsklusi, mida oli vaja kirjutada & siis niiviisi jäin alati toppama. Aga nüüd ma saan lihtsalt Chat gpt'lt küsida, mis käsklus tõstab hulktahuka ruumiliseks & ta vastab mulle ExtrudeCrv.

[14] Karl oma pruudi Annega purjetavad ümber maailma. Ületasin nendega 2 aastat tagasi Atlandi.

[15] Robert ütles, et ta aitab mind mu installatsiooni heliga. Robert on väga andekas muusik.

[16] Põhjendamatult lahke on ta minuga. aitäh

KOLMAPÄEV 05.12.2024 01:40 KODU

Hommikul oli Soomets saatnud e-maili, et mu 3D kraanikausile oli pädev. Ma ei tea, kas ma kirjutasin sellest juba, aga Chat gpt aitas mul Rhino käsklusi meelde tuletada ja oli ovaline seda vormi 3D-d teha[13]. I loved it. Igaljuhul mingi moment arutasime, kas teeme õõnesvormi või täisvalu ja millegi pärast me tegime täisvalu. Ruve tuli appi ja valasime kahekesi enamus. Ruve läks oma asju ajama. Ma koristasin veel.

Sõitsime Keidu juurde, seal olid Keit, Anna ja Paula ja Muki. Sille jõudis mõni hetk hiljem. Keit demos sööke ja Ill jooke, mida me tuleva reede arhitektidele pakume Solutionsis. Helistasime LAVi Karlile,[14] et õnne soovida. Karl oli korralikult švipsis ja tuletasid Annega mulle meelde, et mul on vaja 1.veebruariks St Helena saarel olla. Hihi-haha. Koju tulles võtsin Baltast Robertile[15] Bossi looperi. Kutid tulid just Kalma saunast Uku ütles, et ta teeb mulle mikserile hinnas alla[16] Ah-jah. Tussikleidi otsingud ei ole kuhugi jõdnud. Keegi ei tea midagi. Soovitati Piret Pupartilt uurida.

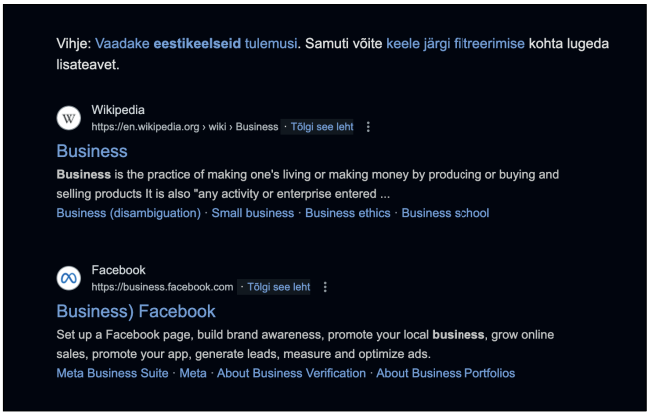
PÜHAPÄEV 8.12.2024 23:43 KODU

Vahepeal on juhtunud. Sellest. Hiljem. Saan öelda et ma toetun Eisenile ja Oma varasematele töödele ja kirjeldada nende kujundite tähendusvälja minu jaoks ja potentsiaalsetele stsenaariumitele. Kalevi-jeesus, Eepos. Kuidas Eepost ette kantakse?

KOLMAPÄEV 09:25 11.12.2024 KODU

Huhuhu, olen jälle inimeseks muutunud. Tundub, et kui magistritöö on vaja valmis saada, siis selliseid nädalavahetusi ei ole mõtet liiga mitu tükki endale enam lubada. Jätkame sealt, kus pooleli jäi.

Magan.

Ärkan kell kaks selle peale, et Ill on mu voodikõrval. "Mis?", küsin. Ill on hommikusööki teinud. Hapusai, avokaado, pošeeritud muna. Oi-va-li-ne. Palun ühe saia veel & panen riidesse, suht hõre on olla, sõidan trammiga Balta. Kohtun Ruumetiga Business Solutionsis. Ta ei heida mulle hinnangut, et ma veidi virvendan. Triin, sa oled parim. Lihtsalt, et sa teaks, kui sa seda loed. Teen põgusa kokkuvõtte eelmisest päevast ja räägin oma ideedest, pooleliolevatest objektikestest, käime vaatame

monumentaalstuudiot akna tagant, vaatame mu kuivavat kipsbüsti & siis midagi siit, midagi seal ja otsustame minna sööma. Vesta baari. (Tänujoovastus on tagasi, reaalajas). Jõuame sinna, kõik on fully booked, aga meile antakse ikkagi laud, sest meil ei lähe üle pooleteise tunni, kõrval lauda tuleb Keit, teises kõrval lauas on Saara lapsega, restorani tuleb Eva, tuleb kolmas ja neljas, teenindajad on tuttavad, naerame, et oleme jõudnud maailmalõppu & siin on kohvik, sisse astub Robert Nikolajev. Tõesti väga naljakas. Sööme tartari ja steiki, kõrvale punane vein. Väga maitsev. Viin Ruumeti koju ja lähen ise koju magama. Ill magab ka.

Ärkan üles, kell on mingi kümme õhtul või 23, olen Kannelmäelt sõnumi saanud, et ma talle Köleri 16 külla läheksin "mullile ja kartulisalatile". Kuna mind visati fesarist välja, ei tea ma, mis puhul. Helistan Raimondile, ta on ka Kadriorus, "Kannelmäel on sünnipäev," valin talle oma sorteeritud töödest välja ühe, panen selle paberkotti ja jalutan 8 maja edasi vana sõbra sünnipäevale. Ausalt, ma poleks olnud nõus kaugemale minema.

Sünnipäev oli tore ja jalutame koos Kaarliga kella kahe-kolme ajal oma kodudesse. Kannelmäe juures oli mega ja nüüd jään jälle kohe magama. Ärkan kell 9 vms, panen tööriided selga, lähen NOPi ostan koogikese ja kohvi. Mu isa võtab mind peale, ta oli Ehituse ABC-s saele uue keti ostnud, sõidame Ruve juurde, haagime korvtõstuki sappa ja liigume Salmistule mändide otsast kuivand oksi saagima. Tõstuk on rimakas ja lõpuks lähebki katki, Ruve saab siiski kuidagi taeva alt maale, teeme ilma akendeta majja kaminasse tule, joome teed ja sööme võileibu & kooki. Täitsa tore on. Ei mäletanudki, et teine advent on. Isa viskab meid koju.

Tuleb igatsus peale ja kirjutan Klaarale, et tule külla ikkagi, mis sest, et me eelmine nädal tseremoniaalselt lahku läksime. Klaara õpib ja ei tule. Esimest korda, kui selline asi, olen isegi kergelt uhke ta üle. Räägime telefonis ja ma aitan tal chat gpt-ga Afganistaani 20. sajandi teise poole ajalugu õppida. Huvitav ja relavantne. Sõidan autoga Illile tööle külla Time to Wine-i. Ta paneb asjad kokku. Ma sõidutan ta bussipeale, tulen koju ja otsustan kivi suitsetada. Katsun Chat gptd sundida oma magistritööd kirjutama, aga ta ei taha. Kuidagi näen internetis seksikaid pilte, üks asi viib teiseni ja panen käppa ning kuulan paralleelselt Donald Trumpi ja Sam Altmani interviuusid, vaatan seksikaid videosid muidugi. Avastan, et kell on juba kolm öösel! Lähen voodi ja näen unes, et ma olen väga paha & kõik asjad on tegemata.

[17] Teadmatusega ongi keeruline leppida. Kõrvalt vaatajale võib tunduda hetke tajumine uisa-päisa või läbimõtlemata käitumine. Mis võib vahel tõele vastata. Kuid, there's a method to the madness.

"Man is weak because he is depending merely on his intellect and the information of his senses. But once you open the doors of the deeper mind, you are at the root of creativity."IV

Lahti lastes vajadusest olukorda kontrollida ja vastu võttes "mina ei tea mis on parim lahendus, ma annan end kõrgema jõu rüppe" muutun ma tinglikult vahendiks, tõelise kunstniku käepikenduseks & see tunne on ekstaatiline.

"Sul on õigus ainult oma tegudele, kuid mitte kunagi nende viljadele. Ära püüa olla oma tegude tulemuste põhjus ega ole seotud tegevusetusega."V

Paradiisi 1 tõlgendusi ongi enda kogemine millegi suurema osana. See ei tähenda tudengit EKAs, vaid piltlikult mesilasena sülemis. Mesilasi peetakse üheks kõrgema teadvusega olendeiks meie planeedil. koos inimeste, vaalade ja muu sarnase seltskonnaga. kuid vaevalt, et mesilind end eraldi seisva indiviidina tajub. EU-sotsiaalsete putukate kärgmeel on see, mida loetakse kõrgemaks teadvuseks.

"Although the individual ant or bee may lack significant cognitive abilities, their collective organization and intelligence surpass anything we see in solitary organisms. Through intricate communication networks, division of labor, and self-organization, these creatures achieve feats that appear almost miraculous. The colony, functioning as a superorganism, displays a form of collective consciousness that adapts to challenges and evolves to maximize its survival and efficiency."VI

[18] inimeseks olemise erinevad funktsioonid on omavahel seestpidiselt põimunud. See on ilmne, kuid mitte kõigile, sestap neil ka toimib ainult füüsiline manipulatioon: elus, tervises, seksis igalpool. Maailm on seem, mis ma usun, et ta on & kui kehamahlad liiguvad ja keha on tugev ja paindlik ja usk teadmine– on kõik võimalik.

[19] tunnen end elusana. mu kael liigub

IV Swami Satyananda Saraswati, Yoga Nidra. Bihar School of Yoga, 1976, p. 8.

V Bhagavad Gītā, 2.47, tõlge A. Parthasarathy, The Geeta, Mumbai: Vedanta Life Institute, 2001, lk 56.

VI Hölldobler, Bert, and Edward O. Wilson. The Superorganism: The Beauty, Elegance, and Strangeness of Insect Societies. W.W. Norton & Company, 2008, p. 3

Esmaspäev, olin Illigaga kokkuleppind, et me kohtume kontoris kl 12. Ta ei ilmu, Keit on veidi hädas, sest reedel tuleb arhitektuuri osakonna jõulupidu Business Solutionsis, aga kõik on mega pooleli. Ja n-ö "loose".[17] Kindlasti toimus veel midagi, aga ma ei mäletagi hetkel mis…

Kell 18 kohtusin Klaaraga Baltas, võtsime tiramiisu ja selle asja, kus singi peal on tuunikalamääre ja läksime Baltasse puu tuppa. Klaara vaatab, jah siin saab oma sünnipäeva teha. Sööme. Kutsun Klaara enda juurde ja me armatseme ja räägime juttu ja sööme ja armatseme. Viin ta autoga enne üht koju, kõik on väga armas. Komplimendid-musid, võib-olla olid ka väiksed armuavaldused.

Teisipäev kell 6 äratus. Hommikul. Panen end valmis, võtan Boldi sõidan Vikingu terminali, ostan pileti, lähen läbi värava. "Väravad on suletud, enam laevale ei saa". Ei saandki aru, et nii viimane hiljapeale jäin. Leian mingi diivani. Mõtlen, et hakkan siin kirjutama, aga viskan hoopis pikali. Jõuan Helsingi ja istun trammi peale, vaatan aknast välja & näen, et raudteejaama juures on näitus "Gothique modern", tundub lahe. Mõtlen, et tulen pärast ostöopaati siia. Sõidan trammiga paarkümmend minti ja jõuan kuskile Helsingi mustamäe välispiirile liikumispuuetega inimeste keskusesse, ma juba tean, kuhu ma lähen. Jalutan Eero kabineti juurde. Veidi on veel aega, istun. Klaara on mulle kirjutanud, et ma ellaks talle. Lähen Eero kabinetti, Eero on väga tore soome mees, keda soovitas mulle Madis, et ta on Soome imeostöopaat & aasta tagasi mu selg valutas ja siis ma käisin ta juures ja see läks ära. Nüüd oli mul kael kange ja "külm" olnud mõnda aega. Eero tegi oma ostö-trikke minuga ja ta on ikka eriti meeldiv inimene & see oli oivaline tunne, kui ta mu kaela liigutas. Sain aru, et mu kael polnud olnud nii mobiilne kuid, võibolla aastaid. Kaif on keha liigutada! Sessioon sai läbi ja ta ütles, et pani mu vedelikud seljas ja ajus liikuma ja et seal oli palju asju, mida ta klaaris.[18] Tänan teda ja lähen trammi peale. Helistan Klaarale. Klaara miu-mautab ja siis, et ta oli eelmine päev ennast magama nutnud, kuna ta teine tähelepanu subjekt oli pahandanud temaga, kui ta ütles "Priidule", et ta magas minuga. See jutt ärritab mind tugevasti, sest naxxui Klaara nutab sellepärast, mida keegi kolmas arvab & miks keegi üldse usub, et tal on voli niiviisi end väljendada. Vestlen Klaaraga kuni Tallinnasse jõudmiseni. Vahepeal käin tollel näitusel, saan aru, et vist laev läheb varsti, lippan trammile & Tallinki väravad on juba suletud, aga mind lastakse laevale, Veidi enne Tallinnat kingib mulle sõbralik slaavlane ühe blanci ja jutuajamine Klaaraga jõuab mingisse rahusse ja selgusse.

Laevalt maha tulles liigun Solutionisse, et Keidul aidata klaasid autosse tõsta, tee pealt ostan 15€-e Jamiroquai kasseti, tõstame asjad autosse, tuju on erakordselt hea,[19] lähme Bröderisse sööma, meiega liitub Pille, keda nägime teepeal. Pärast viime Illilegi kebabi. Ill on Time to Wine-s, lepime kokku, et kohtume täna, s.t kolmapäeval ja hakkame asju lahendama. Aitan Keidul klaasid koju viia (tal oli samal päeval väike opp). Keit viskab mind koju. Kodus jään magama. Ärkan 30mini hiljem, teen kiirelt köögi, kassiliivakastid ja muu korda. Külla tulevad Kädi, Kala, Alaska, Liisi, Kuu, Päike & Madis. Teeme sauna ja teeme pastat. Lapsed ehitavad kassidele takistusraja, kuhu

[20] Hoomamatu arenguhüpe, samuti tuntud ka kui kvanthüpe. see ka ilmset 1 paradiisi tõlgendusi

[21] Palusin Jaanil mu magistritööd küljendada & ta oli nõus.

2022 viimased päevad, väljavõte päevikust, umbes 16nes päev Atlandi ookeanil [loe järgmiselt lehelt]

Miisu mõneks ajaks sisse kolib. Kõik lahkuvad, mina lähen magama. Ärkan ja hakkan seda päevikut kirjutama. Kell on 12:37.

Ja Ruumet arvas, et ma võiks ta 2025 ai-räpi albumit produtseerida.

KOLMAPÄEV 23.45 18.12.2024 23.45

Märkamatult on terve nädal möödunud! Pikad päevad vahelduvad pikkade öödega. Raske on meenutada, mida ma möödnud kolmapäeval tegin. Kolmapäev… eelmine nädal… õhtul tuli Klaara ja pesi puutoa põranda ära, päeval ilmselt võtsin oma büsti vormi lahti… vaatan telost järgi.

Tundub, et ma käisin Elisega lõunal, võtsin oma vormi lahti, käisin Keiduga Malmi tänava taco kohas lõunal (mega veise taco!), siis läksin õhtul uuesti vormi lahti võtma ja buum! Täpselt See juhtuski mida oleks võinud arvata, taskus väriseb telefon, võtan telo kipsiruumis taskust välja, Ground Newsis uus uudis: Google on valmis saanud kvantkiibiga vms,[20] millega mingit spetsiifilist tehet on võimalik viieminutiga teha samapalju kordi, kui klassikalise superarvutiga mustmiljoni aasta jooksul. Täpselt nii ongi uudises kirjas. Pean seda kellegagi jagama ja läksin teatasin skulpa tüdrukutele suurt uudist. Nad võtsid selle küllaltki leigelt vastu.

Enne seda käisin Elisega Decoras boilerit ostmas. Ja pärast seda pani torumees Tarmo meile boileri paika.

Siis kolmapäeva õhtul tuli Klaara Balta põrandat pesema, aga mina ja Jaan[21] parandasime seal Siili Pubi silti ja see saigi valmis ja Klaara sai põranda ära pesta.

Suhteliselt segane jutt. Olen eilsest suht väsind ja kell on kohe üks öösel. Isa võtab mind hommikul kell 8 peale ja me lähme Toolse puid tegema. Katsun homme veel järgi kirjutada.

LAUPÄEV 04.01.2025 11:33 PEETRI MÕIS, VILJANDIMAA

Huhuhu-hohoho. Mida mul on enda kaitseks öelda? Mitte midagi. Seda et jõulud olid? C´mon. Tunnistan endale oma probleemi sisu. Ma teen endale haiget. Saboteerin ennast lärmi ja lakkumisega.

Näiliselt on ju kõik tip-top. Keegi ju justkui ei kannata minu meelevaldse käitumise pärast. Mitte keegi, kelle vaba valik see poleks. Aga kas ma tahan elada sellist elu? Vastus on jah, muidu ma ju ei elaks niiviisi. Mis siis see on, mida ma tahan? Eile sain ma aru, et mina olin agitaator. Agent. Mõjuagent. Meenub 1 unenägu Atlandilt,[22] kus ma kohtusin erinevate vaimolenditega ja sõltuvus-egregooridega. Vaadates

Kõnnin Protestist mööda ja ta uks on lahti, kuigi ta ise juba ammu kinni! Hakkan sisse vaatama, ega keegi sees pole, kuid midagi vist tuleb vahele & ma vaatan loojuva päikesega merd… Mulle satub kätte 2 rulli, millele Elfiz on joonistanud kummalegi 4 koomiksi ruutu, vaatan neid & nood on kütkestavad.

Helistab Ruve ja ütleb, et Protesti uks on pärani. Minuga on koos keegi noor naine, ilmselt Diandra. Diandra tahab hostelist Prosa võtmeid võtta. Ma ütlen, et ta ootaks seal ja jooksen Metropoli. Metropoli retseptsionist on GAGi kakskute Joonas. Mõtlen, et enne oli ta ju turva ja nüüd retseptsionist… "Anna mulle Prosa võtmed". "Mm… Ee… neid ei ole siin." Viskun üle leti ja palun tal teisest riiulist vaadata, ta ei leia ka sealt midagi. Joonas tahab mulle midagi seletada… Mul on kiire ja ma lippan tagasi. Nii Protesti-, kui Hosteli tagumise trepikoja uksed on avatud. Kuid enne veel kui ma sinna jõuan, tuleb ja vestleb minuga üleni valgesse riietunud VEND. "Eri, need uued asunikud on õige karmid tegelased… Nad… Ma arvan… Nad hakkavad targetima… Need inimesed, keda teie targetisite, nad hakkavad neid targetima…". Nagu ma aru saan on tegu uute üürnikutega, kes tahavad hakata inimestelt raha välja petma & meie vanad kliendid võivad eksida nende juurde lahtisest uksest sisse uudistama… Astun Protesti sisse ja seal on 2-3 klassikalist barõõgat. Me märkame üksteist, kuid ei vaheta sõnu. Kusagilt ilmuvad kaks noort – leebe karge näoga noormees ja neid. Nad on modellid. Siilisoenguga keskmise kehaehitusega barõõga hakkab neid pildistama. Turske kiilakas barõõga vaatab pealt… Me oleme Hostelis numbritoas, mis on Protesti kohal. Kõik vaikivad. Jalutan toas ringi, kaotan hetkeks tasakaalu ning jalul püsimiseks hüppan ning maandun ühe jalaga kahe modelli vahele, kes lamavad toa keskel rohelisel punutisel, mis kui maandun, koosneb vaip kanepilehekujulistest ornamentidest. Hopsti ja olengi jälle kahel jalal numbritoa keskel. Minu sekkumine tõmbab suurema barõõga pingesse, siilipäine tegelane liigub ähvardavalt äkiliselt minu suunas. Kähvan: "Kas teil on üür makstud, on teil Toonartile üür makstud?! ["Kas sa tead, kes mu isa on"] Siilisoenguga barõõga vaatab mulle silma [Kas sa tead, kes mu ema on"] & sülitab (siristab) hea lõua täie mulle näkku! [Ta ema on Surm.]

Ärkan, mulle tilgub akna vahelt vett jalapeale, Anne hüüab Sassi, et krooti järgi anda. "Assa raks, nahhui ma üles ärkasin!" Meenub eilses vahetuses Karlilt kuuldud lause, et olukordi ettekujutades, kuvab ta endale vaimusilmas erinevate osapoolte motivatsiooni ahelaid.[I]
"Miks see tegelane mulle näkku sülgas?"
"Et oma võimu kehtestada… nagu ka mina olin teinud, aga see on minu unenägu! On vaja kiiresti taas uinuda, et eertites olukord klaarida. Vesi tilgub kõhule. Sass hakkab oma narilt alla ronima, palun tal aknalingile riputatud mähet [mis püüab kajutiakna vahelt tilkuvat vett] kohendada "Mul on vaja 1 asi unes ära lõpetada!". Sass kohendab mähet. Pööran end külili, saan aru, et on suht 50-50, kas ma uuesti magama jään. Otsustan 10-st alla hingamisi lugeda & uinuda. Plaan justkui töötaks, kuid nulli peal kukub mulle piisk käele & ergutab mind taas. Laev viskub külglainetes, krüssame. Kordan 10st alla hingamist. Vesi ikka tilgub, otsustan, et panen tuima & 0-i peal olengi uduses Protesti hoovis. Seal on ka too egregor, kes mulle näkku sülgas. Uurin talt, miks ta siin on? Saan vastuseks umbes, et ta toitub minu ja mu venna ja mu vennapoja hingetükkidest & et ta on olnud meie suguseltsis ajast-aega & et see ongi tema koht ning… Uurin, et mida ma vastu saan selle eest, et ta siin on & nagu mingit väga meeldivat vastust ei saanudki, meenub ohtra kokaiini tõmbamise mania-kaalsus.
"Ei, ma ei ole ühelegi lepingule alla kirjutanud,…"
"Sa kahvatu surelik…"
"…et sa oled pmst patoloogiline krooniline sõltuvus, aitäh külastuse eest, aga aeg on lahkuda. Minu ees on hõbevalge kera…"
Kujustan keset Proteti hoovi suure helendava palli, liigutan teda sutsu, et veenduda

I "The ability to mentally simulate the intentions and desires of others allows humans to anticipate outcomes and strategize effectively in social and competitive situations." -Frith, Chris D., and Uta Frith. The Social Brain: Allowing Humans to Understand Others and Themselves. Annual Review of Psychology, vol. 63, 2012, pp. 45-60.

objekti formeeringus. “Kõik minu sees olev mitte-harmooniline informatsioon, …”
“Sa, vana kurat, ära arv…”
“…mitte harmoonilised olendid, mitte harmooniline energia & mitte harmoonilised ivad lähevad läbi selle hõbevalge kera ning suubuvad igavikku ning lõpmatusesse algharmoonilise informatsiooni, olendite, energia & ivadena.” Olend muundub valguskeras valguseks ning evib kosmosesse. Vaatan teda heade silmadega, tänan teda külaskäigu eest & õnnistan teda ja ta uut kodu.

Astun Protesti sisse, ühtki pilti pole seinas, tühjaks kolitud. Lähen kööki, ka seal pole kedagi. Astun uuesti baari & seal on must loom, ta hakkab mulle sisestama mingit kaheldava väärtusega hirmu ja tarbimise iba & mulle meenub mõned päevad tagasi Serenaada pardal kuulatud Vikerraadio saade luupainajatest[II], et kui kohata unes inimest, siis temaga rääkida, kui looma, siis vigastada. Tõmban puusalt pussi ja lõikan looma kaks korda. Tuba on tühi. Köögist tuleb veel keegi, ülikonnas nugis. Uurin, mis värk on. Saan küllaltki segaseid vastuseid. Ta viitab küll mu emale ja ta perele, kuid see jutt meenutab häma ja ka nugise onu saab maitsta mu väitsa tera. Tuba on klaar. Vaatan ringi ümber võlvide, näha pole kedagi, “On siin veel keegi!? Suunan pilgu üles & näen nahkhiirt. Meenub Õisus mulle luulusid ajanud nahkhiir. Riivan tiivulist pistodaga, kuid ta veel püsib õhus, haaran puusalt naela ja lasen nagu [romaan] “Hulljulges Reisis” väljamõeldud vibuga roti lakke. Nahkhiir oli ka akna vahelt vee tilgutaja. Astun välja & näen seal inimkuju. (jooksvalt olen kõiki kohatuid tegelasi õnnistanud ja tänanud). Kes see on? Kas järgmine vaimolend? Ei, ta on minu kompulsiiv-tarbimis-metsik-osis; hääl ütleb, et ma ei saa teda universumisse pagendada. Seda kuuldes kasvan nii suureks, et Protesti hoov mahub mulle kõhtu. “Minu sees on hõbevalge kera…” mu kõhtu tekib valge kera & mu osis, keda kunagi varem olen Toolse jaanilõkke ääres näinud, lahustub ja integreerin ta suur-endasse.

Olen vastasmaja & Korteri vahelises galeriis & minu ees seisab valgeis räbalais naine. Ma näen ta rindu, ta helgib, kuid ta nägu on sünge. Tegemist on IHAga, seksuaalne jõuline tung. Mida teha? Meenub tantrismi vundament– jämedamate energiate (kõrgemaks) peenemaks transformeerimisest.[III]Katsun midagi stiilis nagu iha puhtaks armastuseks transformeerida, kuid see ei tundu kohane. Teadmata, mida teha, pöördun inglite poole, Miikael & Gabriel, kutsun ka Püha Jüri & toda koera näoga pühakut[IV] Avanevad helkivad portaalid ja inglid ilmuvad. Küsin, mida teha. “Eri, sa oled meist vägevam. Sa oled inimene, võimeline loodust käskima, jõudusid juhtima, kuid meie oleme igavesed, surematud. Sinu keha vananeb ja kord kõduneb. Kuid isegi sina ei saa kassi koeraks muuta. Universumis on oma kord. Sa ei saa deemoneid inglite juurde tõsta, see devalveerib meid ja… “ Ma kuulen seda, kuid millegi pärast ei jälgi toda loogikat ja tõstan IHA siiski inglite sfääri, portaal laieneb ja ma kutsun true igavikust & lõpmatusest n-ö Megaertz-i, algupärast & vägevaimat Eridest, helendavast kosmosest ta ilmub, ta mõõtmed & vibratsioon hõlmab, neelab mind. Ma tänan teda või pigem iseennast… tema või siis mina ütleme: “Välja mu Majast! TÄNA KÕIKE JA KÕIKI!”

Ringutan konkus, vesi on juba mõnda aega mu jalale tilkunud, paat viskab, Anne üritab tatart keeta & palub Meritil krooti järgi anda, vesi tahab potist välja hüpata…

II Müütilised olendid meie kõrval. Luupainaja. Mare Kõiva, vikerraadio 25.05.2022

III “The essence of Tantra is to accept the energy of desire, not to suppress or reject it, but to transform it into a higher spiritual force. Through awareness and discipline, even the most primal urges can become a path to enlightenment.” - Swami Satyananda Saraswati, Yoga and Tantra: The Path to Higher Consciousness, Bihar School of Yoga, 1973, p. 45.

IV Koera näoga pühak on enamasti viide Püha Kristoferile (Saint Christopher), keda varajastes kristlikes legendides ja ikonograafias on vahel kujutatud koera- või loomaliku peaga. See mütoloogiline kujutis pärineb tõenäoliselt segust kristlikest ja paganlikest traditsioonidest. Püha Kristofer on rändurite, meremeeste ja kaitset vajavate patroon ning teda seostatakse sageli jõulise ja vankumatu usuga Chat gpt 4.o

[23] kus see tunne on ? milline sa oled? südame all on on pilv, aga see pilv ulatub minust välja, mis on selle pilve keskel? ahastus? mis värvi? suurendan. pilv on hallilkas, aga ahastus on roheline. Pilv on nüüd 6 meetrit pikk ja 6 lai ja mina selle keskel. ümber minu on rohekas. kael tõmbab kangeks, kaela see on must, must pinge, nagu kokku tõmmanud soolikas või vana verivorst… kastan teda, nüüd on roosa sardell, keeran sardelli otsa lahti. See ei tundu olevat minu keha osa, roheline ja roosa udu ujuvad halli pilve. pilve südames on valgus. udu lahjeneb, läheb laiali. ma olen nagu plahvatus, ilma tuumaseeneta. kõik minu sees olev mitte harmoonilene energia läheb läbi valguse pillve keskel ning suubub igavikku ning lõpmatussse algharmoonilise energiana. kõik mitteharmoonilne informatsioon läbib valguse ning suubub igavikku ning lõpmatusse algharmoonilise informatsioonina. aitäh.

“The body is a reservoir of memories, tensions, and blockages. Psychomagic penetrates these layers and releases the imprisoned energies through symbolic work.”[VII]

süda läigib veidi. samas ma sõin just paki komme.

[24] arusaamatu kirjeldamine, vormi andmine teeb võimalikuks temaga suhtlemise, suhestumise. ta muundamise.

[25] Täpsustuseks: on olemas vähemalt kolm Mariat ja ka kolm Triinu. Mihkleid ja Priite on vähemalt 2. Raine ka mitu

[26] Tegelt ma katsun konservatiividele anda mõista, et maailmast on rohkem versioone kui 1 & vabameelsetele katsun lihtsalt head meelt teha

[27] Kunst on ka tagurpidi maailmas Looja harmooniat näha. Grabovoi[VIII]

VII Jodorowsky, Alejandro. Psychomagic: The Transformative Power of Shamanic Psychotherapy. Inner Traditions, 2010, p. 45.

VIII “And you will see that the vices are not the vices at all, but wrong understanding of the World. Understand the World correctly as it is given to you by the Creator, and you will see the Creator is everywhere and the correctness is everywhere, you should just make one step towards, you should just not negate and come to this correctness forever and for good and you will see that he world has transformed” -Grigori Grabovoi “Methods of concentration” lk 34

mu viimast kuud aega elu (aga ilmselt viimast kahtekümment aastat) pean endale tunnistama, et see on 1 adekvaatne olukorra seletus. Ma olen ussitanud, mul on parasiidid, kes toituvad… millest?

Mu tähelepanu hajususest?[23] Ähmast? Kuidas see reaalsuses võiks välja näha? Et mingil tasandil on "mõistuslikud" näljased tunded, kes tähelepanu ja tahte nõrgenedes (loe klaas õlut) saavad kuidagi mu kursile ligi ja siis saavad kuidagi sellest segadusest süüa? Ikkagi kuidas? Konstellatsioonide järgi on koer maetud samastumisse ja suguseltsi tasakaalutustesse (selle jutu kirjutamine kurnab mind). Võib-olla on see vajalik. Korraks endale otsa vaadata ja enne uue elu alustamist valu tunda, mis mind siia toob. Klassika on, et ma matan midagi, et ma põgenen millegi eest!? (Võtsin instinktiivselt telo kätte, et ei peaks mõtlema sellele). Prooovin korra vaba teksti või automaatkirjutamist[24] vms.

Ma olen hull ma olen hea ma olen halb anna mulle andeks kus ma olen kes ma olen ära kao ära hinga, nina on kinni, väike törts sudafedi, tähendab otrivini, hommikul jooksis nina verd, vaene nina on ikka igalepoole vahele jäänud kinni ja kinni löödud, ja kinni tõmmatud ja kinni kukkunud ja kinni istunud ja kinni, on see vaba automaatkirjutamine üldse kuidas see mu lõputööga haakub? Nonii valu valu valu valu valu valu valu valu valu on aeg endaga kontakt saada.

Oss pani auruka sisse. Ma lähen ka

LAUPÄEV, TUND VÕI NII HILJEM, 04.01.2025 13:48 PEETRI MÕIS, VILJANDIMAA

Fakin naiss. Aurusaun, lumme karata, aurukas ja jälle lumme ja aurukas ja lumme ja bassu ja aurukas ja lumme ja lumme ja bassu. Ei ole kõige hullem see elu. See ei tühista mu eelnevat introspektsiooni katset.
Ma lihtsat ei taha endast ohvri muljet jätta. Hea on olla. Kuid täna öösel nägin unes Mariat, me kohtusime lumises metsas. Ma olin udune-pohmane-… [25]

LAUPÄEV, 2 TUNDI HILJEM, 16:23 04.01.2025

Kutid kutsusid mind enne poole lause pealt Raudnale Kõrtsu.

Anyway, ma ausalt öeldes isegi ei mäleta, mida ma siin tegema peaks. Magistritöö kirjalik osa. Mulle veidi tundub nagu ma üritaksin lugejatmõnitada või?[26] Aga lähme siis edasi sealt, kus me pooleli jäime.

Too õhtu, siis 19.12.2024 olid Eva ja Ill minu juures ja me tegime kooki. See oli 1 neid kordi, kui tegelt ei olnud koogi isu aga maiustasime ikkagi[27] ja siis pärast süda läikis. Mingi moment sain aru, et mul on tuleva päev midagi olulist vaja teha ja läksin voodi. Voodis tundsin veel karmi koogi haaret ja tugevat tungi tarbida. Ei ole hea tunne. Ja siis voodis lamades otsustasin, et vaatan enda haaramist

[28] Liigutasin oma teadvust endast eemale, ehk samastusin millegagi endast suuremaga. Ennist oli kitsas ja vastik, siis sekundiga lõõgastunud ja avar. selline kiire äärest-äärde liikumine on väga nauditav.

[29] Tegelt ei ole tobe. kuni 33. eluaastani oli mul kompulsiivne süü- & häbitunne. Ja see on meie ühiskonnas ülitavaline. tegesin sellega läbi autoritehnika– kombineerides konstellatsioonidest saadud sisendit kohalolu & joonistamisega. tulemuseks oli, et ma tunnen häbi nüüd siis, kui see on kohane. Samas ma olen empaat, natuke rohkem võib-olla kui keskmine inimene, ma tunnen teiste inimeste tundeid. ja eelneval ööl ma veetsin sellest süüst ja valesti käitumisest vesteldes tunde. imbusin sellest läbi ja magasin selle kaisus jne.

Minu kogemusel süütunded tegelikult ei aita mul end muuta, sest need varjutavad kainet mõistust. end muuta aitab otsus, et ma tahan nii või naa olla, sest ma tahan. süü & häbitunded ajavad inimese ennast matma.

eemalt[28], ja ma täitusin õndsa naudingu ja tänuga. Minu kompulsiivne muster sai peetruse võtmeks. Jäin magama.

LAUPÄEV, 18:33 04.01.2025

Ja seda kirjutades jäingi magama. Ormi voodisse. Vau, kui hea uni. Me oleme Oti mälestusretriidil, aga sellest ehk hiljem, kui me üldse kunagi tänasesse päeva veel jõuame. Oskar tõi klaasi punast veini. No on hea. Ei saa salata. Seda on muidugi kergelt tobe kirjutada pärast enda koogilembuse kriitikat.[29] Aga see lisa poolteist tundi und ja hommikune sauna-külma kombo on igasuguse kehva oleku ja enesepiitsutamis soovi minust pühkinud. Kuigi hommikuse mõtiskelu tuum jääb alles. Asja eest, teist taga ennast tahma tõmmata ei ole millegi jaoks hea. Kahjuks me saame alles hiljem teada, kui üldse saame, mis oli liig ja mis loomulik. Oeh, see punane vein on tõesti jumalik!

Ma katsun nüüd edasi minna oma päevikukesega:

Põhjus, miks mul oli tollel eelneval hommikul vaja veidi varem magama minna oli, et ma pidin Hansa Kivist marmorit jms peale korjama ja siis selle killustikuks toksima ja Betooni Peetrile ukse taha viima, et ta terrazzo näidised valaks. Millegi pärast võtsin selle jaoks Alexelast haagise, kuigi need kivitükid oleks pmst ostukorvi ka ära mahtunud ja siis pidin linnapeal edasi-tagasi jõuluummikutes liiklema. Võibolla tegin veel midagi ja siis läksin koju puhkama. Magasin. Ärkasin ilmselt üheksa paiku, rahulikult dušši all, juuksemask, niisutav näomask, mille Triin mulle kinkis, valisin endale kena kostüümi-EV100 ülikonna lilla siidisärgiga ja mingi poolvääriskivi ripatsiga, tõesti kena kostüüm. Kingad. Isa 2000ndate alguse kasukas. & sõitsin trammiga Business Solutionsisse, kus tegid sooja Keit, Oskar, Ill ja Eva.

Loputan ühe poolese xanni nipernaadiga alla, ikkagi pööriöö. Mulle helistab Maria ja uurib, et kuhu ma jään, Kirke tahab mind näha, olen väga meelitatud ja juba olengi tegelt EKA ees. Lähenen tagumisest trepikojast arhitektuuri osakonnale, Maria tuleb teeb mulle ukse lahti ja siin on pool mu vana kursust. Issand, kuidas ma teid armastan! Maria ja Kirke ja Elin Ja Sandra ja Sander ja Linda. Eriti armsad oleme me kõik koos. Toit on juba otsas ja ma saan veel viimase pokaali veini. Cateringi inimesed koristavad laudu ja me napsame Sandraga kumbki pudeli viina.

Toores ja väga tore! Räägime juttu, vahetame kohti, näeme vanu sõpru, mingid inimesed on neljanda korruse aatriumisse kõlari toonud ja tantsivad seal kahe-komekesi, me liitume, nüüd on meid 10. Tõesti on lõbus. Lähme sinna, siis siia, joome viina ja naerame. Sandra käekott läheb katki, ma leain kuskilt nipukad ja parandan selle ära. Sandra tahab karaoket laulda ja mina tahan ka. Monumentaalstuudios on karaoke. Me laulame kogu südamest "Do you believe life after love-i". Dueti finaalis oleme me mõlemad põlvili ja rõõmupisarais. See on väga hea näide kõigest.

PÜHAPÄEV 05.01.2025 12:59, PEETRI MÕISA, VILJANDIMAA

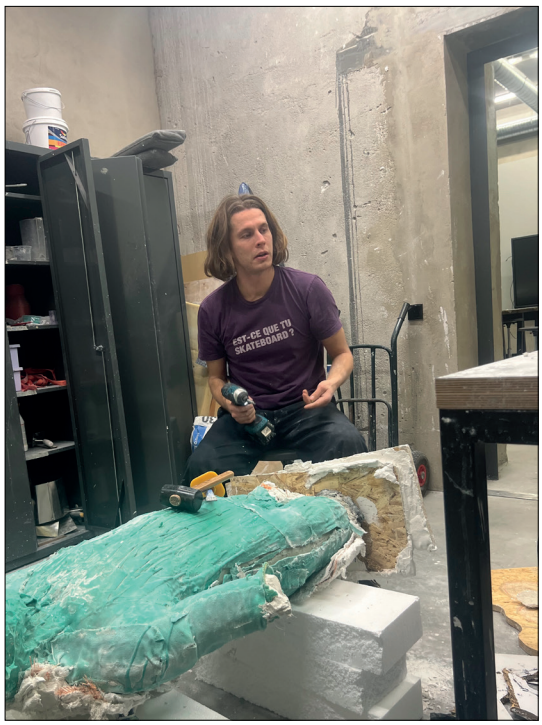

Kutid lähevad toidupoodi & Viljandi Järve äärde jalutama. Jään mõisa päevikut kirjutama, näis kaugele jõuan.

21.detsembri hommikul oli talvine pöörimoment. Õhtul uudis, et venelased on vähiravimi avastanud. Fun fact, Oskar rääkis [reaalajas] üleeile, et paljudele vähkidele ongi juba ravi olemas, aga lihtsalt väga kallis toota, seega kättesaamatu 99.5%-le inimestest. Samas iga inimene ongi ju 0.0000000125% inimestest, ehk peaks olema võimalik küll.

22. detsember, pühapäev on viimane päev, kui EKA on avatud ja ma lähen hommikul sealt oma büsti Businessisse viima.

Mõistan nüüd reaalajas, et kui mu päevikus sissekanded paariks nädalaks äkkkatkesid ja mul jäi kirjutama, et kuskil seal enne 19.12.2024 käisin ma veel Betooni Peetri juures konsultatsioonis ja tõin polarfoamist penoplast valuvormid ära, mis oli nõks valesti tehtud ja siis lasin mingid detailid uuesti välja lõigata ja kohtusin Mariuse och reklaamkleebise kiletajaga, kellega leppisime kokku, et ta käib vormid jõulude ajal 250€ eest üle, et penoplast betooniga kokku puutes ei nakkuks. & siis oli veel too reede… 13 & reede, kui oli Klaara sünnipäev Baltas minu toas ja EKA arhitektuuri osakonna töötajate jõulud Business Solutionsis. Business Solutionsis andsime me kolmekesi mitu päeva korralikult kuuma enne seda üritust, Keit tegi süüa, me Illigaga ehitasime leti suuremaks (päris kena tuli) ja siis kui need 30 inimest meile tulid ma pmst hoopealt mõtlesin välja küünlavalamis workshopi oma endistele õppejõududele ja tundus, et kõik jäid rahule. Kuna see oli suur pingutus, siis ma olin väga rahul ja praadisin omas mahlas too õhtu. Mingi moment liitusin Klaara sünnipäevaga & seal oli veidi seda, veidi toda & siis pigem hilja õhtul hakkas minuga vestlema keegi naeratav noormees ja siis mingi moment tuli välja, et ta on too Klaara kiindumus subjekt "Priit" & too "Priit" rääkis mulle, et tema isa on ka rikas ja et ta tegelikult armastab kedagi kolmandat… ma olin väga underwhelmed sellest situatsioonist.

Anyway, liigume edasi.

Ühel päeval olin Ekas ja lõikasin oma büsti viimaseid vormi korpuse tykikesi lahti ja viimasena oli vaja OSBist alus lahti lõigata. Ma olen elus tuhandeid kordi tikksaagi kasutanud ja siis mingmoment võtsin tikkivast saeterast vasaku käe nimetissõrmega kinni. ASSA NUGA.

[30] Võibolla oli lihtsalt kehv
saag. mis ta ka oli

Koheselt panin teise käega surve peale ja ehmatuses lahkusin kiirelt skulpa osakonnast, et mitte kaaslasi purskava verega liimist lahti lüüa. Koridoris lasin näpu lahti ja see oli terve.

Ime ilmselt.[30]

Ehk siis kas 21. või 22.detsembril oligi mul sõpruskonna jõuluõhtusöök ja oivaline toit ja ma olin päeval käinud Keiduga Logisaunas, järelikult oli see 22. Ja pühapäev. Jõin saunas liitri lahtist õlut ja käisime meres ja saunas ja meres ja saunas ja siis arutasime, kas oleks mõistlikum käia viimasena saunas või meres, kuna edasi oli otse minek sõpruskonna jõuluõhtusöögile. Meid kuulis keegi mees, kes ütles et õues on dušš, ma vastasin, et päris kindlasti pole õues dušši. Leiliruumist lahkudes too mees järgnes meile ja ütles, et on ikka, et ta ise pani üles & oligi kase oksa külge "camelback" tüüpi matkadušši riputanud. See oli täpselt parasjagu nii kõrge, et pidin põlvitama, et end pesta. Sooja veega. veel üks ime, soe vesi logisaunas.

23ndal nokitsen business solutionsis oma asjakeste kallal, katsetan savivormidega. Valan eelmine päev EKAst leitud vormi epo-neitsimaarja. Sellega on ka omaette lugu. Ma olen oma loominguga suhteliselt kaitsev. Mulle ei meeldi, kui teised inimesed mu asju katsuvad. Eriti kui need pooleli on. & siis oma asju EKAst Businessisse transportides avastasin tõelise õuduse! Keegi suli oli minu asjade vahelt võtnud mu eelmise aasta jõulusemestri installatsiooni kips Neitsi Maarja ja ta verre valanud! Oi-oi, kui pahane ma olin. Otsisin süüdlast, kes on ikooni teotanud, koorisin selle jõleduse pühalt neitsilt maha ja avastasin, et väga boss vorm tegelt ja võtsin selle endale. Aitäh, jälle ime.

Siis tuli Klaara Businessist läbi ja me avastasime, et me mõlemad plaanisime minna Sõprusesse Kohutavat Ilu vaatama. See on super film. Kinos nägime ka omi teisi silmarõõme. Kuidagi väga wholesome oli too päev. Ilus päev oli.

24. Käisin Viru keskuses ostsin endale Arketist uued riided, kokku läks kogu kostyym maksma umbes 90 euri. Vau. Väga okei hind. Lahkudes nägin mingis kingapoes allahindlust ja ma ostsin endale paari kingi, samuti 90 euri. Kuna mul korralikke kinke perele polnud ostsin kohe ühe paari veel. Meil on kõigil samad jalanumbrid v.a emal. Käisin kontorist läbi võtsin veel eelmisel päeval valatud küünlad vormist

välja, Araxxesist veidi lahtist õlle ja sõitsin Pääsküla koju. Isa oli läinud naabritele jõuluvana tegema, ema ja venna naine mängisid venna poegadega. Vend oli saunas. Võtsime leili, uurisin, kas ta tahab endale selliseid kingi, "Kindlasti mitte, Eri." Sõime-jõime, naabrimees tuli tegi jõuluvana, hihihi-hahaha. Ja oligi aeg vennal lapsed autosse pakkida ja nad koju magama viia. Jäin veel natukeseks istuma & mingi moment, nähes mu käes veinipokaali, küsis isa, et kuidas ma siit koju saan, vastasin, et autoga & ta haaras pokaali mu käest, "Eri, täna puhuvad igalpool." Mõtlesin, et mis ajast me teineteisel pokaali veini keelame, aga samas mul polnudki liialt isu. Ema pakkis mulle toitu kaasa ja istusin Civicusse ja sõitsin linna. Autos sõites avastasin, et esimest korda täiskasvanuna Pääskülast peale jõule linna sõites ei ole ma nukker. Üritasin aru saada, mis on muutunud ja seda tehes sattusin uneledes sõber Elfizi maja ette (keda olin ka eelneval ööl unes näinud) Kassisabas. Huvitav, miks ma siin olen… aga kui ma siin juba olen, ehk pargin auto ära ja helistan sõbrale, pole teda suvest saati näinud. Tagurdades parkimiskohale tagurdan hoopis mingile punasele audile vastu külge. Sa vana siga! Ma olen ju täna rahulikult õlle ja veini libistand, et mida teha. Mõtlen, et ilmselt oleks loogiline jätta kojamehe vahele kiri kontaktandmetega. Autos pole ühtki kirjavahendit. Ma ei taha lubadest ilma jääda & lahkun jõuluõhtul avariisündmuskohalt. Sõidan koju. Koju jõudes helistan Karlile.

Karl tuleb minu juurde ja me otsustame Balta sõita. Mõistan, et ma olen alates 19ndast eluaastast iga jõuluõhtu oma kõrtsus veetnud. Nii ka see aasta. EKA juurde jõudes, ei sõida ma otse, vaid pööran vasakule üle trammitee, otsustan tollele punasele autole siiski oma kontaktandmed viia. Olen kodust kaasa võtnud ka pastaka. Ja naxxui, nagu lubatud, kõik puhuvad. Karma. Oli mul vaja sellele autole otsa tagurdada! Kordnik palub mul alkomeetrisse puhuda, ma ei tee oma ilmete ja hääletooniga saladust, et ma olen jõululauas joonud. & üllatus mu silmis on siiras kui ma nulli puhun. Vau, jälle ime! Sõidan Elfizi maja alla ja astun välja toda punast autot vaatama. Arutlen oma peas, kuidas täpsemalt see olukord lahendada, kui minult uurib üks 71 aastane (nägin hiljem ta isikukoodi) naisterahvas, et mis ma siin uurin. "Otsa tagurdasin teile." Teeme avariiteate ja vestleme ja naljatame ja tundub, et see naisterahvas seda kriipsu oma audil liialt üle ei ela.

Sõidame Karliga Balta. Telliskivis möödume Paulast ja Taavetist, kes on just Haagist vahetussemestilt naasenud. Hüüame üle akna, "rahulikke pühi!"

Balta jõudes oleme seal viiekesi. Rain, Sandra, mina, Karl & Aan. Rain segab letitaga mehhiko pärast tekiila pealekat. Sisse astuvad Paula ja Taavet. Taavet räägib kuidas Haagis elu oli. Täiesti meeldiv elus vestlus. Mingi moment tundub hea mõte endale sigarett keerata. Tuppa

[31] Enda ees peaksin vabandama.

- Anna andeks, Eri.

- Sellest ei piisa.

- Ma ei tea, miks ma nii tobedaks ajaks selle kokku leppisin.

- Ma ka mitte, sa oled idikas. Annan andeks sulle, aga me peame mõlemad veidi rohkem edaspidi keskenduma, eksole.

- Nõus.

naastes on inimesed veidi purjus. Paula ja Taavet hakkavad nihelema, on näha, et plaanivad koju minna. Otsustan teha ühise mescali ringi ja maitsta Raini tomati segu. Valan tseremoniaalselt pitsid välja ja klaase tõstes täitub baar sõpradega. Timmime hommikuni. Päris tore on. Taavet näitas mulle enda Haagi kunstiülikoolis semestritööna valminud raamatut. Mõistan, et mul on joonistuspäevikud, millest ehk saab magistritöö kirjalikuks osaks midagi kokku toimetada.

25nda hommikul pidin viima Betooni Peetrile peenemat killustikku, aga lasin ta üle. Sorri, Peeter,[31] jõulud on ja ma olin eile kaua väljas. Veidi piinlik on, aga elan sellega. Lähen Business Solutionsisse oma savivorme avama. Klaara on minust mõni päev tagasi jälle lahti öelnud, Ma ei taha tema otsustus protsessi sekkuda, aga ometi tahan igatsust väljedada, salvestan iphone-ga ulgu, kuid salvestub hoopis vaalalaul. Naudin seda kurba uilgu. Kuulaan Fred Jussi vaalalaulude raadiosaadet "…Sest ookean on kõige elava ema maapeal". Ja mulle tundub, et see võiks olla mu installatsiooni helitausta juhtmotiiv. Vesi ja sakraalne ja abstraktne ja lähedal ja kaugel ja nii. Saadan oma vaalalaulude salvestused Robertile, ta vastab, et ma vist olen eile joonud. Iseenesest õige tähelepanek.

Savivormidest välja tulnud käsi on üllatavalt detailne, mulle meeldivad need küünlad. Mulle meeldib ka epo-neitsimaarja.

26nda õhtul olin Baltas kui Liis saatis smsi ja soovib mulle häid pühi. Vastan talle piltsõnumiga endast ja Taavetist.

Liis ilmub Balta. Money Lounge-s võtab jutt väga hoo sisse ja Liis räägib neljandat korda, kuidas jõululauas ta vanemad teda minuga paari proovisid panna. Liis laseb salvestust sellest vestlusest. Salvestuse lõpus ta vastab oma isale, et me läksime kunagi lahku seetõttu, et ma olin pahane ja solvunud, et Liis oma isa, mitte minuga presidendi vastuvõtule läks. See teeb mind kurvaks. Mulle meenub, kuidas ma teda armastasin ja kuidas me suhe mu ajusi nussis- tõdede väänamine, mida kolmas isik ei saa kinnitada, ega ümber lükata. Ma ei saa aru, miks seda siin ja praegu vaja teha on. Miks on tal vaja veenda teisi selles, et mingi asi oli nii või naa. Liis räägib midagi ja teeb nalja ja see

kõik toob mulle meelde, kuidas ma tookord haiget sain. Mul vist kukubki üksik pisar, mida keegi peale minu ei märka. Saan aru, et mul ei ole vaja temaga vaielda, ega milleski veenda. Ma armastan temas seda osa, mda ta ei kontrolli & ma võin lasta tal jääda iseendaks. Otsustame minna IDA raadiosse Jacki peole. Me ei räägi enam meist. Kõnnime

käevangus läbi vihmasaju. Kuidagi pehme on. See pole meile enam aastaid tavaline.

Tantsuplatsil kohtub mu pilk korduvalt ühe kena lühikese blondi pilku. Kolmandal või neljandal korral me kohtume välisukse juures, ta küsib, kas ma käin EKAs? Kas too suur must "statement piece" on minu oma & et see meeldib talle väga.

27. Detsember, veedan päeva koos Keidiga Business Soultionsis ja katsetame, kas me saame Suno Ai-st minu päevikutekstidega gregooriuse laule kätte. Küllaltki lõbus.

28. Detsember, magan kauem, joon kohvi, mõnulen kodus. Mulle meeldib see aeg aastast, see tunne, et keegi ei tee midagi vajalikku. Inimesed ei kiirusta. Hakkan autosse sättima, kui tuleb mõte vennale helistada, et ühele installatsiooni objektile nõu küsida. Ruvel on Laboris mingi jama & tal pole nõudepesuvedelikku. Üritan NOPist seda laenata ja luban tagasi viia (tulebki meelde, et ma ei teinud seda). Mulle antakse peaaegu õige toode ja ma sõidan Laborisse, Ruve on end täitsa üles kütnud. Juhuslikult on nõudepesumüügimees oma lattu läinud. Tellime Bolti, et ta pesuvahendi auto peale paneks. Ma lähen teen midagi vajalikku Baltas & Baltast lahkudes helistan Ruvele, kas tal on veel abi tarvis. Lähen võtan ta Rimist peale ja sõidutan jookidega Laborisse. Aitan kraami maha laadida & Keit helistab mulle, et kuhu ma jään, meil on Oskari juures õhtusöök ja toit hakkab valmima. Keit on ise pelmeene teinud. Oivaline. Oskar tegi karrit, kus sees on ananass, teised pööritavad silmi, mulle väga maitseb. Lahkun esimesena. Olen veidi väsinud. Suitsetan kodus veidi ja vaatan youtube-st vestlusõhtut nobeli laureaatidega ja automaatselt peale seda algab interviu minule seni tundmatu autoriga Yuval Noah Harrari, kes arutleb tehisintelekti ohtude, fake-news-i & piibli pralleelide üle. Et maailmas enim reprodutseeritud portree ja äratuntavaim nägu Jeesus Kristus on konstrueeritud fantaasia põhjal. Keegi pole Jeesust tema eluajal üles tähendanud ja piiblis Kristuse välimust ei kirjeldata. Midagi siin haakub mu installatsiooniga. uinun.

29.detsember, ärkan kui Miisu ja Pontsik tulevad voodisse. Uinun taas ja ärkan nõks enne kella kümmet. On pühapäev. Login Zoomis Lille Lindmäe iga pühapäevasele grupimeditatsiooni sisse. Aga meditatsiooni ei viigi enam läbi Lille, vaid tema abiline Priit. Lille on juba päris vana, loodan, et tal on tervisega hästi. Priit ütleb, et Lille on energeetilistelt meiega.

Jään umbes viiendal minutil magama. Näen unes, kuidas Lille mind Baltas puutoas tantsima õpetab.

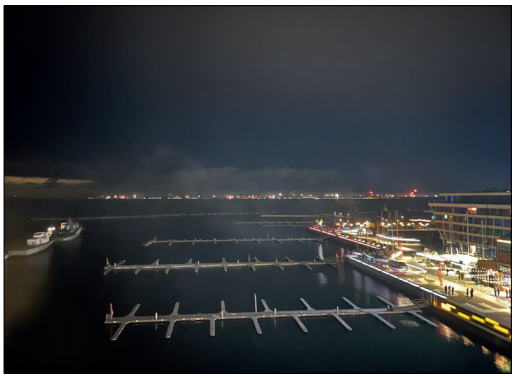
30. Detsember, aasta viimane kadukuu, tegin midagi päeval ja koju jõudes jäin lihtsalt vaiba peale magama. Karl helistab mulle "Kas sauna saab?" Ütlen, et ikka saab, kui keegi hea inimene sauna kütab. Teen välisukse lukust lahti ja jään uuesti vaibale kassidega magama. Ärkan kui Karl juba ahju tuld teeb. Virgun ja käin korteri tolmuimejaga üle. Viskame sõbraga leili. Räägime juttu, Karl aitab mul enne lahkumist mu loomingu arhiivi ümber tõsta. Korter on korras. Keha on puhanud.

[32] Väga raske on ei öelda armsamale

31. Detsember, mul on Ruumetiga kell 14 või 16 või midagi juhendaja konsult kokku lepitud. Kohtume Business Solutionsis ja Keit on ka juba siin. Triin on eelnev õhtu oma tädiga juba aastavahetust tähistanud. Kergendus, et nüüd on tema eilane. Meie esimesed kaks-kolm kohtumist olin mina. Aastaaja eripära. Otsustame, et lähme kolmekesi restorani. Proovime linnast tulutult avatud Korea restorani leida. Otsustame Kopli otsa Batumisse minna. Tellime oma eined, Triin võtab borjomi ja pitsi tekiilat, see kuidagi mõjub väga toniseerivalt ka mulle ja ma otsustan aastavahetust korralikult tähistada, hoolimata mu veel-mitte-valmis-olevast magistritööst.

Sõidan koju puhkama. Tõotab tulla pikem õhtu.

Magan oma armsas voodikeses. Päeval helistas mulle Raimond ja kutsus mind Noblessnerisse enda kontorisse aastavahetust vastu võtma. Ärkan õhtul kuskil kümne paiku ja pesen ja ajan habe ja kreemitan juukseid ja nägu. Panen puhtad riided selga ja mulle helistab Triin ja ütleb, et tuleb ka Raimondi juurde. Kohtume Radios, ostan pudeli mulli ja pudeli punast. Sõidame Boldiga enne veel Baltast läbi, viin sinna kodust häid viirukeid. Samal hommikul pesin hiphop lounge-i ja oma toa puhtaks. Mõnus klaar on, kui nii saab Balta kohta öelda.

Sõidame Raimondi juurde. Korgin veini lahti ja Oss oli päeval mulle ühe xanni kinkind. Eriti meeldiv häng on. Keegi ei võimenda üle, rõõmus jutuajamine. Mingi moment tuleb veel sõpru ja Hortensiaga puhastame õhku, vabandan ja tundub, et kõik on hästi. On aastavahetus ja me oleme mere ääres neljandal korruse terrassil & embleme ja ümber meie lõhkeb ilutulestik. Aitäh, Raimond! Naudime veel tunni-kaks head seltskonda ja õige mõnus on olla.

Tellime takso. Sõidan Balta, teised sõidavad otse Kaevurisse peole. Naudin ja chillin ja suurt midagi ei tee, aga kaif on. Teel võtan Klaara ja ta sõbranna Sõlest peale. Ilmselt jõuame sinna mingi kolme-nelja paiku, kümneid õnnesoove ja kallistusi hiljem tantsin ja tantsin ja jutustan ja tantsin. Mingi moment on Klaara väsinud ja tahab, et me koju läheks. Loogiline. Ta pole ööläbi kooki söönud. Ütlen talle, et valigu ise, kas tahab minu juurde minna või koju, aga mina veel ei tule. See pole minu jaoks tavaline, hädas armsamale ei öelda.[32] Aga ka mina olen aastaga kasvand. Klaara läheb minu juurde.

Liigume Ingmari juurde aftekale. Kell on hommikul kaheksa paiku. Ootame bolti 20 minti, maksame kümpsi ja sõidame 700 meetri kaugusele. Näib, et punt on juba korralikult küpse. Ill helistab oma eksile ja meile öeldakse Ingmari korteri number. Ill kutsub mind ja ingmarit tualetti,

[33]„Ma ei suuda uskuda
jumalasse, kes ei oska
tantsida.”[IX]

vahel kui transsi väga
sügavale minna, muutub see
mulle veidi hirmsaks– loodan,
et ma siin midagi ära ei riku.
nii oli seekord ka hetkeks ja
siis oli ükskõik[X] jälle.

“Kui Šiva tantsib, heliseb
damaru, ja see tants loob ja
hävitab maailmu.”[XI]

[34] minu teema

IX Friedrich Nietzsche, Nõnda kõneles Zarathustra (Also sprach Zarathustra), 1883-1885.

X सर्वम् एकं (Sarvam Ekam) “Kõik on üks.” See väljend rõhutab kogu eksistentsi ühtsust ja terviklikkust, mis on tihti seotud vedantistliku filosoofiaga, kus universum ja absoluutne reaalsus (brahman) on üks ja sama.

XI Zimmer, Heinrich. Myths and Symbols in Indian Art and Civilization. Princeton University Press, 1946.

hops-hops ja hobused lastakse aedikust välja. Tunnen, kuidas mu teksapüksid mu jalgasid ahistavad. Ingmar on eelmine päev kolinud ühte kaunimasse bachelor-tüüpi korterisse, kus käinud olen, pool korterit on viiemeetrise laega ja kamnaga, teine pool kahekordne. Uus õlitatud parkett, hea muusikakeskus ja seintel täielik tühjus. "Ingmar, mul on pehmeid pükse vaja," on keeruline sõnu suust saada. Ingmar leiab oma kohvrist mulle püksid. Ma voolan trepist esimesele korrusele ja sulan. Olen nagu õlilaik kuumas vees, mu keha on vaba, ma lihtsalt liigun & sulgen silmad. Saan põrandaga üheks ja tantsin (kahtlen, kas see seda moodi välja nägi) & mul on 1kõik. Täielik vabadus. Minuga liitub Triin ja me oleme nagu vesimagnetid kuskil soojas-pehmes-kosmoses[33]. Kui muusikapala lõppeb, külalised aplodeerivad.

See oli aastavahetuse kliimaks.

Edasi on leppimine sellega, et ma lihtsalt ei jaksa enam. On aeg koju minna. Ei ole lihtne oma teksasid leida. Kell 11 tellin takso. Koduvoodisse maandudes jookseb silme ees täiesti suvaliste piltide jada. Uinumisega läheb veel hetk aega. Ka Klaara niheleb.

KOLMAPÄEV 8.01.2025 22:02 BUSINESS SOLUTIONS

Keit helistab, et nad tulevad Pillega sauna. Eelmine päev Kaevuris kutsusin kümmekond sõpra esimeseks jaanuariks leili. Vaatame Klaaraga aastavahetuse programmi ja tellime toitu. Teen sauna tule alla. Tüdrukud jõuavad minu juurde, kui nad leili lähevad, jään vaibale magama.

Teisel jaanuril hakkab vaikselt kohale jõudma, et magistritöö tähtajad pole enam kaugel. Taaveti ema Piia käes on mu joonistuspäevikud. Ta on fotograaf-toimetaja. Palusin talt nõu millist materiali võtta, mida jätta & kuidas seda käsitleda. Piia kuulab mind ära & soovitab mul kolmandat ja neljandat raamatut näitusel täismahus eksponeerida. Meid kuulab kõrval toas Marius, kes vargsi vestlusega liitub, "See, mida

kirjeldad, meenutab orthodoksi ikooni Elavaks Tegeva Vee Allikas,[34]" & ulatab mulle oma telefoni fotoga ikoonist. Tema kes joob tollest allikast ka temas tärkab Elava Vaim.

Teen graafiku ja tööplaani. Lähen varakult magama. Ärkan köögis, saen autoportreele okstest raami. Virgudes näin endale kergelt hullumeelne. Naasen voodi.

Kolmanda hommikul viin kogu oma musta pesu pesumajja. Käin Meelisega lõunal. Meelis plaanib uut neti kultuurisaadet salvestama hakata. Räägin talle Siili Pubi stuudiost. Ideel on jumet & võtame selle jaanuari lõpus kavva. Triinul ja pooltel inimestel, kellega me aastavahetusel pidutsesime on covid. Helistame Oliveriga ja lükkame betoonivalu esmaspäeva. Pakin oma kolm kompsu, ostan poest šokolaadi ja marmelaadi ja lähen Viljandi bussi peale. Meil on mu hiljuti Looja karja sõitnud kalli sõbra mälestus meeste retriit Viljandimaal air bnb mõisas. Bussis googeldan toda ikooni, millest Marius mulle rääkis.

Johannese 4:13-14:

„Jeesus vastas talle: „Kõik, kes joovad seda vett, saavad veel janu,
aga kes joob seda vett, mida mina talle annan, ei janu enam iialgi.
Vesi, mida mina talle annan, saab temast allikaks,
mis purskab igavesse ellu."

Isegi. Sama.

Sõidan bussis ja mõte rändab 9 aastat tagasi Viljandi Folgile, kus ma kohtasin Koidu seltsimaja katusel noort naist, kellesse koheselt armusin. Meenub meie tänapäeva muinaslugu.

Võtan Vlijandi bussijaamast takso & sõidan läbi paksu langeva lume linnast kümne kilomeetri kaugusele retriiti. Kohale jõudes tunnen ära väravad, millest siseneme. See on Johanna, tüdruku kellele aastaid tagasi folgil oma südame kinkisin, kodu. Ma ei suuda seda uskuda. Astun mõisa, kedagi ei pole majas. Panen oma kodinad maha ja lähen sauna majja. Kogu punt lõõgastub bassu ääres. Räägime ausalt endist ja elust. Kõik on hästi.

Järgmise päeva hommikul on veidi veider vaib mul. 04.01, laupäev. Aga väike saun ja lisauni teevad imesid. Avastan, et Oti urn on toidulaua kõrval kapi otsas. Õhtul saab meil punane vein otsa ja ma kirjutan Johannale, kellega ma pole 3-4 aastat rääkinud, et meil on veini tarvis. Vino on ta pere side-hustle. Kui ta saab aru, et mul tõsi taga saadab mulle om kontonumbri ja ma võtan Ormi maasturi ning sõidan veerand tunni kaugusele nende pere uude häärberisse. Aeda sisse keerates tervitavad mind paljad tagumikud. Perel on sauna õhtu. Johanna toob mulle kasti veini. Embame ja vestleme mõned minutid, embame veel kord ja siis veel korra. Tänanteda & sõidan tagasi meie air bnb mõisa. Tagasi teel lumesajus tunnen palavust südames, ma armastasin teda tõesti kogu hingest.

Pühapäeval teised lähevad jalutama ja mina kirjutan päevikut 9 tundi.

Esmaspäeval puhanuna tagasi linna. Räägin EKAs Kaidoga, et mul oleks ikka väga palju mugavam betooni monumentaalstuudios valada. Lükkame Oliveriga valu teisipäeva. Saadan Kirkele ja Kaidole e-maili, et ikka

kindlasti on vaja monumentaalstuudios valada. Teeme Klaaraga kodus juurikaid & varakult voodi.

Äratus on kell pool üheksa, see on vara minu jaoks. Sõidan Espaki, ostan armatuuri, ämbri ja vanni betooni segamiseks, kindaid ja koormakatte. EKAsse jõudes räägin Kaidole ja Andresele väga enesekindlalt, et 100% vaja mulle monumentaali ligipääs anda. Kuulen sadat häda, aga õnneks, kus tahe seal võimalus ja vastuseis sulab. Kaido annab mu kaardile ligipääsu. Oliver saabub. Vaatame ruumi üle. Meile on eraldatud keevitusnurk. Toome Businessist vormi ja betooni. Sätime, liimime, mõõdame. Otsustame, et me paneme peale raskuse, mitte alla vineerplaati, mille külge vormi ankurdada, et see ei liiguks. Hakkame segu mikserdama. Kogu betoonivalu kaal on 170kg. Kui umbes 140kg on valatud kõlab kurja kuulutav kägin ja peno liigutab ja alt nurkadest voolab kõik toonitud betoon põrandale. Vaatame Oliveriga teineteisele otsa, betooni tööaeg on ca 60mini, millest 30-40 on möödas. Pole midagi teha. Unustasime raskuse panna. Peab kiiresti tegema. Oliver jääb ämbriga betooni vanni viskama, mina sõidan autoga Balta ja otsin õige suurusega plaadi rakisele alla. Tagasi jõudes hakkab Oliver vormi pesema, mina saen prussidest õige pikkusega jupid. Hops-hops, 60 kruvi ja väga kordineeritud liigutust hiljem on rakis jälle koos ja valame Allika uuesti.

Kutsun Oliveri ja Tõnise õhtuks enda juurde sauna. Vanade sõpradega on hea.

NELJAPÄEV, 20:02 9.01.2025

Kuskil pean ma päevikuga lõpetama ja uurimusega alustama. See on nüüd ja praegu..

Kokkuvõte

Looming on miski, millest meil kellelgi pääsu pole. Maailm, milles elame, sünnib läbi meie käte ja silmade. Tark on oma elu ja energia eest vastutus võtta ning soodsaid tuuli kasutades, vajadusel krüssates, laev sinna viia, kuhu hing ja süda juhatavad.

Teekond läbi enese, aja ja kosmose. Reisida ma armastan.

Armastusega,
Eri

Summary

Orthodox art

The thesis is about pilgramige toward paradise on earth. My research tool is keeping a journal.

Keeping a journal provides a perspective on daily life, offering a chance for reflection. Immersed in the relentless hustle, time can pass unnoticed. A few years ago, the Covid pandemic highlighted this vividly. When work halted, a widespread mental health crisis emerged. This epidemic of mental health issues has numerous and deeply rooted causes, but it is evident that the collective state of mind is not in a good place.

There is something eternal about striving for paradise. The desire to reach it by the end of a two-year contemporary art Master's program seems nearly unimaginable, if not impossible. Yet I am fascinated by how the journey toward it has unfolded, whom I have encountered on this pilgrimage, and what qualities I imagine the destination might hold. Like the infinite expansion of human consciousness, it seems impossible to arrive at paradise without acknowledging that the journey itself is the destination. Or is it? While I cannot envision the next stage of my evolution, I can choose to move toward it, stepping into the unknown

The journal with comment offers a sensory insight into my creative process and serves as a prelude to my Master's thesis installation.

Bibliograafia

Raamatud ja akadeemilised tekstid

Nietzsche, Friedrich. Nõnda kõneles Zarathustra. Originaal välja antud 1883–1885. Tõlge saksa keelest: (tõlkija nimi, kui teada). Eesti väljaanne: (kirjastus, aasta).

Grabovoi, Grigori. Methods of Concentration. Grabovoi Educational Center, (aasta).

Rowling, J.K. Harry Potter ja tarkade kivi. Tõlge inglise keelest: Krista Kaer. Varrak, 2000.

Jodorowsky, Alejandro. Psychomagic: The Transformative Power of Shamanic Psychotherapy. Inner Traditions, 2010.

Saraswati, Swami Satyananda. Yoga Nidra. Bihar School of Yoga, 1976.

Zimmer, Heinrich. Myths and Symbols in Indian Art and Civilization. Princeton University Press, 1946.

Hellinger, Bert. Love's Own Truths: Bonding and Balancing in Close Relationships. Zeig, Tucker & Co., 2001.

Wilson, Edward O., and Bert Hölldobler. The Superorganism: The Beauty, Elegance, and Strangeness of Insect Societies. W.W. Norton & Company, 2008.

Frith, Chris D., and Uta Frith. The Social Brain: Allowing Humans to Understand Others and Themselves. Annual Review of Psychology, Vol. 63, 2012, pp. 45–60.

Religioossed ja filosoofilised tekstid

Tooma evangeelium. Uue Testamendi apokrüüfid. Tõlge kreeka keelest: (Lahevend, Blogspot).

Bhagavad Gītā. Tõlge sanskritist: A. Parthasarathy. The Geeta. Mumbai: Vedanta Life Institute, 2001.

Märksõnaviited

Kõiva, Mare. "Müütilised olendid meie kõrval: Luupainaja." Vikerraadio, 25.05.2022.

Harrari, Yuval Noah. Homo Deus: A Brief History of Tomorrow.

Education

BA in Advertising & Image
Tallinn University, 2008-2012

BA in Interior Architecture
Estonian Academy of Arts, 2016-2019

MA in Contemporary Art
Estonian Academy of Arts, 2022-…

List of Spaces co-ran

Protest (2008-2016)
Hoov (2011-2012)
Hetk (2013-2014)
Balta (2016-…)
Naganaga (2017-2020)
Business Solutions (2024-…)

Solo Exhibitions

“Kurviga Sirge” Naganaga, 2019